

การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ
ด้วยเทคนิคป็นโต (PINTHO Model)

Development of Strategic School Administration Model
toward Excellence Using PINTHO Model

วิทยา พัฒนเมธาดา¹, คุณาพิชฌ์ แซ่มสีมวง², สิริกร ชุ่มเชย³

Witthaya patthanameethada, Cunaphit Saemsimuang, Sirikorn Chumchoei

Received: 10 April 2020; Revised: 22 April 2020; Accepted: 7 May 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้าง/พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อศึกษาผลการใช้และผลกระทบต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และสถานศึกษาภายหลังการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 22 คน ผู้มีส่วนได้เสีย โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 487 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา 17 คน ผู้มีส่วนได้เสียโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จำนวน 1,495 คน โดยใช้วิธีการวิจัยคือ 1) การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 2) การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ 3) การศึกษาผลการใช้และผลกระทบต่อการใช้รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ

ผลการวิจัยได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ ป็นโต โมเดล (PINTHO Model) ที่มีคุณภาพเพียงพอต่อการนำไปใช้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ผลการใช้และผลกระทบต่อรูปแบบฯ พบว่าผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 สูงกว่าผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2559 สูงกว่า 2 ระดับคุณภาพ 8 ตัวบ่งชี้ สูงกว่า 1 ระดับคุณภาพ 42 ตัวบ่งชี้ และเท่าเดิม 15 ตัวบ่งชี้ ส่งผลให้สถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูง โดยได้รับรางวัลระดับชาติ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2

¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

E-mail : witthaya2502@gmail.com เบอร์โทร : 0843789807

² รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี

³ นักวิชาการศึกษาดำเนินการ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

รางวัล ครู 30 รางวัล นักเรียน 35 รางวัล และสถานศึกษา 3 รางวัล และเกียรติบัตรรางวัลระดับเขต
จังหวัด และระดับภาคอีกจำนวนหนึ่ง

คำสำคัญ : รูปแบบ ,การบริหารองค์กรเชิงกลยุทธ์, ปิ่นโต โมเดล

Abstract

The purposes of this research were to (1) study school administration based quality assurance (2) design and develop strategic school administration model toward excellence based standards and indicators of basic education standards and (3) study the use and effect for students, teachers, administrators, and school after using strategic school administration model. The subjects of this study were 22 school directors in Doitao District, Chiang Mai, 487 stakeholders at Sanpayangwittayakom School, Mae-Taeng District, Chiang Mai, 17 experts in educational administration and school administration, 1,495 stakeholders at Doitaowittayakom School, Chiang Mai. The processes of this research were the (1) study of school administration based quality assurance (2) design and development strategic school administration model toward excellence based standards and indicators of basic education standards and (3) the study of the use and effect for students, teachers, administrators, and school after using strategic school administration model.

Research results revealed that (1) PINTHO Model was the result of the strategic school administration toward excellence. This model is good enough for applying in school administration, basic education. (2) The use and effect of strategic school administration model, PINTHO Model found that the quality assurance result of Doitaowittayakom School, academic year 2018 is higher than the quality assurance result in academic year 2017, higher than two standards for eight indicators, higher than one standard for 42 indicators and as equal as for 15 indicators. As a result of using PINTHO Model, the school, administrators, teachers, and students have higher academic achievements in national level competition, two awards for school directors, 30 awards for teachers, 35 awards for students, and three awards for school. Besides, the certificates at the secondary service area, provincial and regional level competition are apart of the academic achievements.

KEY WORDS : Model , Strategic Management , PINTHO Model

บทนำ

เจตนารมณ์ในการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้มีกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการที่ดีตามที่ปรากฏในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 บัญญัติให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการและงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงและพบ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 44 บัญญัติไว้ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการและเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อเพิ่มอำนาจทางการตัดสินใจให้กับสถานศึกษาในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น และจะต้องใช้พลังความรู้ความสามารถ ความคิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสียกับการศึกษา ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์ นักเรียนพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น การปฏิรูปการศึกษานี้ แนวโน้มจึงมุ่งเน้น ให้โรงเรียนเป็นฐานในการบริหารสถานศึกษา (School – Based Management : SBM) มากกว่าการบริหารแบบเดิมที่บริหารภายใต้การสั่งการของผู้บังคับบัญชาจากกระทรวงศึกษาธิการ (External Control Management)

ถวิล มาตรการเปลี่ยน (2544, หน้า 41 – 43) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ (SBM) ว่าหมายถึง การบริหารจัดการโรงเรียนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของโรงเรียน อันได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครองตลอดจนสมาชิกชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ที่มาร่วมพลังกันอย่างเต็มที่ รับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรและแก้ปัญหา ตลอดจนดำเนินการเพื่อ พัฒนากิจกรรมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีกรอบดำเนินงาน 4 ด้านด้วยกัน คือ

1. หลักดุลยภาพ (Principle of Equifinality) เป็นวิธีการหรือแนวทางที่หลากหลายในการดำเนินการสู่เป้าหมายอย่างยืดหยุ่น (Flexibility)
2. หลักการกระจายอำนาจ (Principle of decentralization) การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากที่สุด อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในท้ายสุด
3. หลักการบริหารจัดการตนเอง (Principle of self-management system)
4. หลักการริเริ่ม (Principle of human initiative) ของสมาชิกในโรงเรียนทุกภาคส่วน เพื่อเป็นพลังสร้างคุณภาพการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้เชื่อว่าหลักการทั้ง 4 ประการ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการบริหารสถานศึกษาแบบเดิม ที่เคยบริหารจากการบริหารภายนอกหรือจาก

กระทรวง (External Control Management) ไปสู่การบริหารจัดการด้วยตนเองภายใต้การใช้โรงเรียนเป็นฐานการจัดการ (SBM)

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้การเปลี่ยนแปลงของโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการ สังคม เศรษฐศาสตร์ฐานความรู้ (Knowledge – based economy) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) อย่างหลากหลายทั้งในและนอกสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนบทบาทตนเอง ไปสู่แนวทางการบริหารจัดการที่เน้นการใช้ความรู้เป็นฐาน (knowledge-based process) ในการสอนและการเรียนรู้การบริหารจัดการสถานศึกษา ผลลัพธ์ของการจัดการสถานศึกษา (Ultimate Outcomes) ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการสมัยใหม่ มาตรฐานคุณภาพ จะเป็นผลลัพธ์ที่มีการกำหนด รวมถึงการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการรับรองมาตรฐาน จะเข้ามาเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของการจัดการสมัยใหม่ นอกจากนั้น การเปรียบเทียบคุณภาพของผลลัพธ์ของการบริหารจัดการศึกษา จะมีการเปรียบเทียบตั้งแต่ท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก

ในศตวรรษที่ 21 การเชื่อมโยงของประชาคมโลกจะมีมากขึ้น การจัดการศึกษาก็ต้องคำนึงถึงทิศทางและจุดเน้นในการพัฒนาคนเพื่อสู่ความเป็นสากล ซึ่งผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ ได้สรุปผลการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การจัดการศึกษาของไทยต้องให้ความสำคัญกับประเด็น ต่อไปนี้ในการจัดการเรียนการสอน

1. ต้องให้ความสำคัญกับประเด็นสิทธิมนุษยชน (Human rights)
2. ส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลและคุณธรรม ตั้งแต่ระดับบุคคล สังคม โรงเรียน องค์กร
3. ให้ตระหนักถึงความมั่นคงของอาหารและน้ำ ในด้านความมั่นคง ความปลอดภัย ความคุ้มค่า
4. การสร้างพลังงานทดแทน การใช้และอนุรักษ์พลังงาน
5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
6. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การขับเคลื่อนของเศรษฐกิจด้านความรู้และการใช้การวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและพึ่งพาตนเอง (สภาการศึกษาแห่งชาติ)

การพัฒนาสถานศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ของ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการนำเสนอและประสบความสำเร็จหลากหลายรูปแบบที่พอจะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของการบริหารโรงเรียนดังต่อไปนี้

รูปแบบการบริหารโรงเรียนคุณภาพ โดยใช้ PISUT Model (PISUT Model to Quality School) ของโรงเรียนบ้านท่าอุเทน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ดร.พิศุทธิ์ กิตติศรีวรพันธุ์ ที่นำแนวทางการบริหาร P-D-C-A มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียน โดยมีกลยุทธ์ในการดำเนินงานคือ ดังนี้

P (Participative Management) ให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วม

I (Information Management) ใช้ข้อมูลสารสนเทศถูกต้อง ทันสมัย ในการบริหาร

S (Strategic Management) ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์ในการบริหารคุณภาพ

U (Unit Management) บริหารงานทั้งหน่วยงานเป็นการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM)

T (Team Work) ทำงานเป็นทีมทั้งนี้โดยใช้ PISUT Model ในขั้นตอนของ D (Do) ในการบริหารแผน PDCA ปรากฏว่าได้ผลดีจนได้รับยกย่องว่าเป็นสถานศึกษายอดเยี่ยมในการบริหารจัดการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2557

นางลักษณ์ เรือนทอง (2550 : 164-174) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพพบว่าองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ 3) การประกันคุณภาพและการตรวจสอบได้และความน่าเชื่อถือ 4) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) การมีวิสัยทัศน์และจุดประสงค์ร่วมกัน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ 8) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง

จรรยา จัปปัง (วารสารบัณฑิตศึกษา ม.บูรพา เมษายน 2555 – 2556 หน้า 59-70) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่ารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ตามยุทธศาสตร์หลักของ สพฐ. ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ

1. พัฒนาระบบวางแผนและการบริหารจัดการ

2. พัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา

3. เสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน

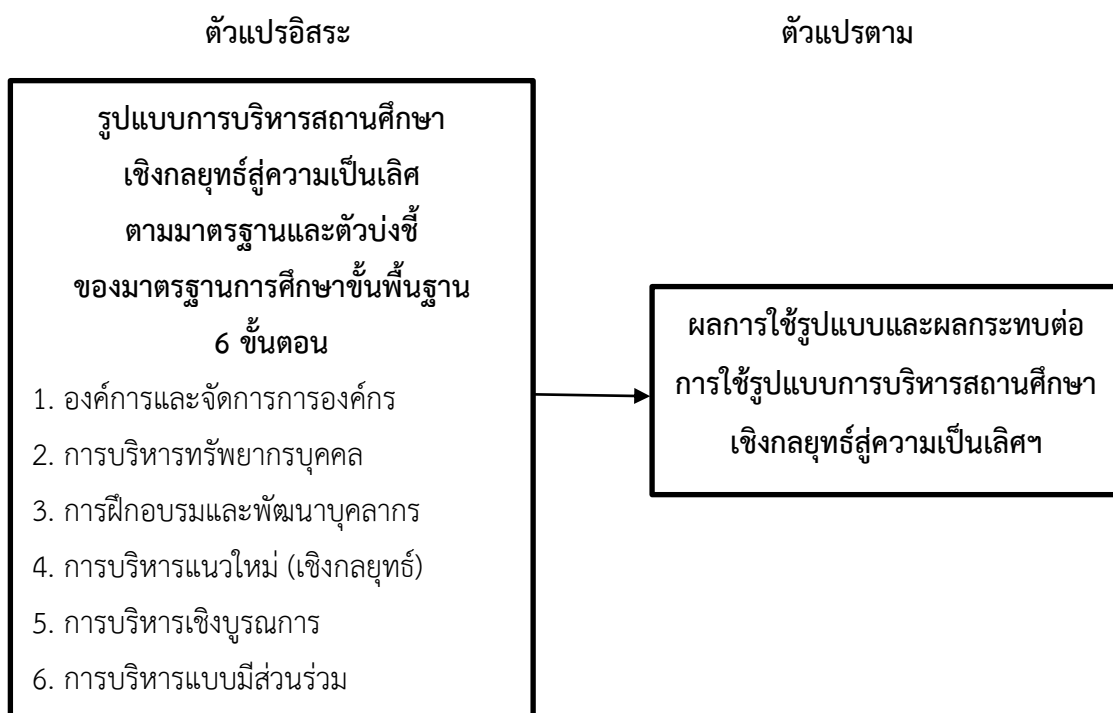
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา โดยมีรูปแบบคือการพัฒนาคนในด้านความชำนาญในทักษะด้านสารสนเทศ การสร้างขวัญกำลังใจ การพัฒนาโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสม การพัฒนาระบบงานในด้านการผลิตสื่อ การใช้สื่อและเทคโนโลยี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความประสงค์จะทำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้นสู่ความเป็นเลิศ ตามความคาดหวังของหลักสูตรและเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงสร้างรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา สู่ความเป็นเลิศโดยยึดแนวทางการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดโดยใช้ยุทธวิธีทั้ง 4 กลยุทธ์ในการบริหารตามรูปแบบที่ควรจะเป็น เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ จึงประสงค์จะใช้แนวคิดทฤษฎีทางการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการพัฒนารูปแบบที่โรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นไว้ เป็นฐานในการศึกษาครั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบและผลกระทบต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้มีส่วนได้เสียของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2560 ดังนี้

1. ครู บุคลากรทางการศึกษา	จำนวน	40	คน
2. นักเรียน	จำนวน	720	คน
3. ผู้ปกครอง	จำนวน	720	คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษา	จำนวน	15	คน
รวม	จำนวน	1,495	คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 แบบ คือ

1. แบบสอบถามการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 (A1) = ตระหนักรู้แต่ยังไม่ปฏิบัติ

ระดับที่ 2 (A2) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติแต่ยังไม่บังเกิดผล

ระดับที่ 3 (A3) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติเห็นผลเชิงประจักษ์

ระดับที่ 4 (A4) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดผลเชิงประจักษ์และเป็นแบบอย่างได้

2. แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิดสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทราบแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนอย่างละ 1 ฉบับ

3. แบบประเมินคุณภาพการศึกษาของ สมศ. รอบที่ 3 จำนวน 1 ชุด

4. แบบตรวจสอบรายการเพื่อศึกษาผลกระทบ 1 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการเทียบเคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ ซึ่งมีองค์ประกอบของรูปแบบดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 องค์การและจัดการการองค์กร

O- organization Management

ขั้นตอนที่ 2 การบริหารทรัพยากรบุคคล

H - Human Resource Management

ขั้นตอนที่ 3 การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

T - Training and Development และ Knowledge Management

ขั้นตอนที่ 4 การบริหารแนวใหม่ (เชิงกลยุทธ์)

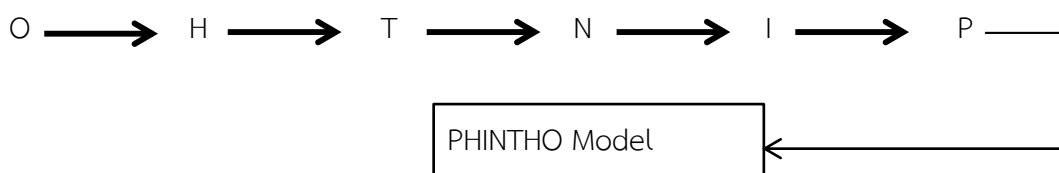
N - New Management (Strategies Management)

ขั้นตอนที่ 5 การบริหารเชิงบูรณาการ

I - Integration Management

ขั้นตอนที่ 6 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

P – Participation Management

ประสิทธิภาพของรูปแบบจากการใช้ ณ โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏว่าคุณภาพการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่ 3 จำนวน 5 ด้าน 15 มาตรฐาน 65 ตัวชี้วัด สูงขึ้นจากเดิม 2 ระดับคุณภาพ 8 ตัวบ่งชี้ สูงขึ้น 1 ระดับคุณภาพ 42 ตัวบ่งชี้ คุณภาพเท่าเดิม 15 ตัวบ่งชี้

2. ผลกระทบต่อการใช้รูปแบบฯ ณ โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2560 ปรากฏว่า

2.1 สถานศึกษา

ได้รับรางวัลระดับชาติ	3	รางวัล
ได้รับระดับเขตพื้นที่/จังหวัด/ภาค	4	รางวัล

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

ได้รับรางวัลระดับชาติ	2	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	2	รางวัล

2.3 ครู

ได้รับรางวัลระดับชาติ	30	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	90	รางวัล

2.4 นักเรียน

ได้รับรางวัลระดับชาติ	35	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	150	รางวัล

อภิปรายผล

รูปแบบการบริหารแบบ PINTHO Model ที่ได้เป็นไปตามแนวทางการจัดการศึกษาที่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 คาดหวังไว้ นำบทบาทในการบริหารจัดการ มาพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามที่ ถวิล มาตรฐาน (2545: 12-33) ได้กล่าวไว้และรูปแบบการ

บริหารแบบ PINTHO Model ยังสอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดทุกประการ

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้วยเทคนิค PINTHO Model ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราวัลย์ สุรงค์สุริยกุล (2555) ที่กำหนดองค์ประกอบ 7 ด้าน อันได้แก่ การมีส่วนร่วมของทีมงาน (P) ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (T) ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ (H) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี (I) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (N) และด้านการจัดการศึกษาสู่ความเป็นสากล (N) เพียงแต่ลำดับขั้นตอนการบริหารแตกต่างกันเท่านั้น

นอกจากนั้น PINTHO Model ยังช่วยเสริมให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การพัฒนาวางแผนและการบริหารจัดการ 2) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา 3) การเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน 4) การส่งเสริมความมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาครู การบริหารจัดการผู้เรียน และคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นได้

องค์ประกอบของ PINTHO Model ยังสอดคล้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ดิษย์ชัย แก่นท้าว (2556) ได้ศึกษาไว้คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารและการจัดโครงสร้างองค์กร (O – Organization Management) การประกันคุณภาพการศึกษาและธรรมาภิบาล (N – New Modern Management) การบูรณาการและการมีส่วนร่วม (I และ P) Integration and Participation Management การพัฒนาบุคลากรและบรรยากาศขององค์กร (H&T)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนารูปแบบของการจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนตามผลการวิจัยของ สุนิสา วิทยานุกर्ณ (2554) และอุดม ชูลิวรรณ (2558) ที่วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล ตามองค์ประกอบหลักของการบริหารคุณภาพ ทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นบุคลากร 6) การมุ่งเน้นการปฏิบัติ และ 7) ผลลัพธ์ด้านผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

หากผู้บริหารสถานศึกษาจะนำรูปแบบ การบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ฯ ด้วยเทคนิค PINTHO Model ไปใช้ในสถานศึกษาของตนเอง ต้องทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการบริหารนี้ให้ตรงกัน และร่วมมือกันในการวางแผนพัฒนาและจัดทำคู่มือการบริหารหรือคู่มือคุณภาพ หรือคู่มือนโยบายเพื่อเป็นเครื่องมือและทิศทางให้ทุกคนได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารต่อไป และที่สำคัญต้องพยายามให้การบริหารหลักสูตร บริหาร

ห้องเรียน และบริหารสถานศึกษา ต้องใช้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งเป้าหมายไปที่ระดับคุณภาพที่สูงขึ้นของทุกตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายการทำงานของตนเสมอ

และหากจะทำการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัญหาอุปสรรคของการบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตาม PINTHO Model โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการทำงานเชิงกลยุทธ์ของครู และการเรียนรู้เชิงกลยุทธ์ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

จรรยา จีบบัง. (2556). “รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กด้านกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของ สพฐ”. วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาวารสารการบริหารการศึกษา ม.บูรพา ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เมษายน – กันยายน 2555 หน้า 60.

ดิษฐ์ชัย แก่นท้าว. (2556). “การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด”. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาการศึกษา ม.ราชภัฏสกลนคร.

ถวิล มาตรการ. (2545). “การปฏิรูปการศึกษา : โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ”. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์สมานธรรม กรุงเทพฯ

นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). “รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล”. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชา บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย.

นราวัลย์ สุรงค์สุริยกุล. (2555). “รูปแบบการจัดการคุณภาพโดยรวมในสถานศึกษา”. บทความวิจัย วารสารบริหารการศึกษา ม.ศ.ว. ฉบับ 16 มกราคม – มิถุนายน 2555 หน้า 26

สุนิสา วิทยานุกรณ์. (2557). “การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชน”. บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา (วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2553 – มีนาคม 2554) อ้างใน http://www.tci.thaijo.org/index.php/Eduadm_buu/article/view/13308/11968 เข้าถึง 25 มิถุนายน 2558

อุดม ชูลีวรรณ. (2558). “รูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาสู่ความเป็นเลิศระดับสากล”. บทความวิจัย ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์